

שער הרוזות הגייפתלייך לפני ועדת המנדטים

ממשלה א' בהפליה ציון, כי לא נתיקרע מ סוף סוף הפרשע הרא רשותית ניצ הוטל עליה שללה במשן רשאים לש התשובה מ ע"י ההורוע ליהה ניכרת על העטנה זכותם ערע היה מזמניב מיעודת בי עותם זכויות כאלו הדין בזה ע' שהיא קונה שנים". ולבכן: אשר תשוו ג'. ג. רום דידם נמצאו אלהוותם שאריותם היתרו שני ממן. בכי הם נתנוו הכרחם למ שותם — 5 מה היה צו עד שהניע כללות כזאת אומרת כל להחיזק גם למנוע בערך *) הא

מתנהלות פעולות להעברת שטח נספח של 1,857 דונם. נספח זהה, נח辩证 ה"ה רום ונספח, באופן יוציא מן הכלל, בתור משלבי פרקע ראשונים לפי הסכם גור טודוורה, לגבי ההגנה מהארוכת התקופה. של תשלום השערורים המגיעים עוד סמוך הקניה, כפי שנקבע בהורעה המתוודה משנת 1928.

ונכון הדבר, שכדי לחייב על הפושי הכספי הדוד חס אשר בו היו נתוניים, מכירוה"ה רום ונספח לקרים הקיימת לישראל 1000 דונם מהאדמה שהועברה ליריהם. אף על פי כן, אין לממשלה שום יסוד לשער, כי שאրית האדמה שהועברה לא תשמש בירויים הם לפיתוח חקלאי אינטנסיבי".

עד כאן לשון המשuja, אופן הארץ מפותיע לפחות באוטה מדה כמו עצם המעשה אשר ממשלה החולטת בתוכה מנדט לירדה היהר לאצמה לעשות; כי שימורנאג' לב למלה שקרתאangan, מאן הבישוש טוב-עים היהודים את חלפטם בפרקעות חמדינה. תחילה אמרו להם לאחחות. חיכו וחיכו — עד שבמלחמות בית-

שאנן פופחו למלחוטין. בשמהו ותלו את עצם בסעיף 6 של המנדט — חובת סיוע להתיישבות צפופה של יהודים על פרקעות נשומות ופרשעות מדינה אשר וכו'... — החיזעו להם ביצות וחולות לאורך שפת הים ועוד שטח אחר בנגב, אשר יש אומרים, כי הוא ראויה לעיבוד, אולם חכל מודים שאין בו מים.

ושוב דרשו מהם להמתין — עד שתושלם מדרת הארץ. חזגד להם שחדבר, יימשך עשר שנים. אך בטרם עברה התקופה הזאת, חוריעו להם, כי לא נשאהר ארמה פנוייה — אין למלה לאחחות וחסל — ובזה נגמר העניין לפני שעה. פעם אחריו פעם במשדר הכא-של ממשלה א' יוביל את ביאור העניין. המטה שלטת קיומה את הבחתתו. הדוד"ה של ממשלה א' לשנת 1930, שנפטרם זה לא כבר, מכל תוספת טוחחת — מספר 5 — המוסדרת לעניין. התוספת משתרעת על פני ארבעה עמודים של דפוס זעיר וצופת. הפקידים שניצטו לערוך את החשובה עשו כל מה שיש ביכולתם כדי להשאיר בכל הסוגר את החושים — בכל הסוגר אשר מאמרו של א' אינגן לנדר עינוי — כי האשמות שהובאו במאמר מטריות מעיילן.

המחבר עשם עתה בהכנות חשובה מפורטת על פרקע.

ובו בזמנם, ממשלה זו שאינה מליצה דרישת רgel להתיישבות עברית עזובות. באיזה חלק פורה שהוא מקלטם המדינה, מעכירה במשה 6000 דונם מאדמת גור א' פארעה — אשר מי מעינות

זרמים שם לטמיון על פניו אדמת בר — לשני ע"ס 18. — הכותב נונע בעניין הקנייה של רודמי בצע, אחד מתחם נס איננו אורה הארץ. 6000 דונם אשר לנו — לדברין, בתנאים נזחים נסורה: גלויה — אם כי בלי שמצח — על האשמה שהוטלה עליה.

קמע זה שכתופת ראיו לבוא כאן במלואו. ב-1921 הenthal משא ומתן בין מר ג'. ג. רום, תושב בריטי, וסולמן בוי נספח נתין א' ובן המלך בידר לתקב' קבוצת גוינו, מושב הראשונים (באחותה הנ'טפלוק).

ב-31 בינוואר 1930 הופיע בתוספת האנגלית "רבב" מאמר בחתימת צ. ו. בשאלת קרקע בית שאן. נספהה בו הרצאה מפורטת של השתלשלות עניין החלוקה והותלו אשמות כבדות על השלטונות חוננים ברכבל לרגל כמה מעשים חמורים שלא בשורה. הכותב הוסיף את הצביעו שכשית החלוקת של הנ'טפלוק, אשר ע"י קבוצת יחידה מופרעת מטרת לירדי בעלי החזקה שטחים העולים על יכולת שבודת וצברה בידיהם עוד גדור למספרות. יתר על כן, הוא הביא שמות ומספרים להוכחה, כי מכמה כעדי תביעה קיבלו שטחים המגיעים לאלפי دونמים וע"ז כך — תכנית שנעדרה, לכורה, לביצורה של אכראת עובדת, סיועה בכמה מקומות לצירמת שכבה חדשה של בעלי אחזות. לבסוף גילה שטח מסוים נמסר לרשומות של שני בעלי הון לשם ניצול פפי טלטט, בעוד שתכיעותיה של הקרן הקיימת לרכיב שחררנו נרכזו ונמ בשעה שנייתה לה הזכות לרכיב שבחריה לדרעה. לגבי תנאי החעbara. כל החומר מידי, בעלי החזקה את עורף פרעושיםיהם — נהנו בה, הפליה לדרעה. או לפניהם. בשותה של מאמרם ב"דבר" העברי, מטה אותו המחבר.

המאמר הגיע למשב ועדת המנדטים בינויי 1930. החבר הולנדי, ואן ריס, הנישו למי שהיה משלחת א' מר לום, אשר הופיע באותו מושב באתה כוחו המוסמכים של שלטונו המני דט — ודרש בירורים. לוק הבטיח שהדו"ח השנתי הכא-של ממשלה א' יוכל את ביאור העניין. המטה שלטת קיומה את הבחתתו. הדוד"ה של ממשלה א' לשנת 1930, שנפטרם זה לא כבר, מכל תוספת טוחחת — מספר 5 — המוסדרת לעניין. התוספת משתרעת על פני ארבעה עמודים של דפוס זעיר וצופת. הפקידים שניצטו לערוך את החשובה עשו כל מה שיש ביכולתם כדי להשאיר בכל הסוגר את החושים — בכל הסוגר אשר מאמרו של א' אינגן לנדר עינוי — כי האשמות שהובאו במאמר מטריות מעיילן.

המחבר עשם עתה בהכנות חשובה מפורטת על פרקע. כל החרבות הראשיות, אולם בנסיבות יש לעמוד על נסודה מפתחה אחת; שכמה מודה המטה הודיעו נסורה: גלויה — אם כי בלי שמצח — על האשמה שהוטלה עליה.

קמע זה שכתופת ראיו לבוא כאן במלואו. ב-1921 הenthal משא ומתן בין מר ג'. ג. רום, תושב בריטי, וסולמן בוי נספח נתין א' ובן המלך בידר לתקב' קבוצת גוינו, מושב הראשונים (באחותה הנ'טפלוק).

ב-1921 הenthal משא ומתן בין מר ג'. ג. רום, תושב בריטי, וסולמן בוי נספח נתין א' ובן המלך בידר לתקב' קבוצת גוינו, מושב הראשונים (באחותה הנ'טפלוק).

ולחשותם
שריסותם
היתרון שן
ממוני. כי זו
שם נתוני
הכריהם לך
שווים — ;
מה היה צו
עד שנגעו
כליות כזה
אומרת כל
לחitious גם
למנוע בערו

*) הא

תומאס
פנסילבניה
לייא לפני 13
ביוור: במי^{לעצמו.}
במשך
רת עמוס ב
ההיוות וה
מאס קיסטן
של ספורטא
לכבוד האננו
מרוקאים ב
הסיבת צי
ג'י מר מל
רות, ואף על
הכתה את א
ברום זוכרים
ח אמריקא
דקות".
מלקלוב
שהאמריקאי
תומאס סיס
האנגלים. מי
בית תעשייה
„להבות" או
בבוקר ניגשו
יום נשלה.

אך בטרם עברה התקופה הזאת, חזרינו להם, כי לא נשארה ארדמה פנوية — אין לה מה לחייב וחל — ובזה נגמר העניין לפני שעה. פעם אחריו פעם במשך השנה, בויטהול ובומטיניסטר, ובג'ניבת. ובו ר' שליט, ניתנה אותה התשובה. וכבר הצעו זמנים אשר הם מלהזכיר מתן ארדמה ליהודים — לאלו הונגה תיאוריה רשותם שבחאות להוציא, כי בעצם הפסה. היהודים ביריהם קצת יותר מרדי ארדמה משחם הפסה. ואכן היהודים לאו. מושגתו של המתי שאלתם — בלב הקורה אשר אמרו של צ. ו. אונגן לנדר עינוי — כי האשמות שהובאו במאמר מטריכות מעיקרן.

המחבר עוסק עתה בהכנות תשובה מפורטת על פרקע.

ובו בזמנן, ממשה זו שאינה מניה דרישת רג'ל לחתישבות. עבריות עובדת. באיזה חלק פורה שהוא על נסורת מפתיעת; אחת; שכבה מורה המשלה היהודית גמורה וגוליה — אם כי בלי שמן חריטה — על האשמה שהוטלה עליה.

כעת זה שבתופת רואוי לבוא כאן במלואו.

סעיף 18. — הכותב נוגע בעניין הפנייה של 6000 דזנום אשר קנו — לדבריו, בתנאים נוחים פנים לשורת הדיון — שני אנשים פרטיהם, לשם ניזול טיטליסטי, מידיו מכבלי הפשרה הראשונות (באחדות הג'יטטליק).

ב-1921 הenthal משא ומתן בין מר נ. ג. רום, תושב בריטי, וסולימן ביי נסיפה, נתין א"י, ובין המשלה בדבר פבלת חכירה ל-6000 ארוך על פרשעות דזונט. בנטה, שם הנגראים גור אל פרעה, לשם הקשרה ופתחות.

אולם פרשעות אלו, נמצאו כלולים בשטח אדר-מת. הג'יטטליס אשר עליו חל הסכם גור אל מורי זוארה*) מ-1921.

לכון, כדי לאפשר לה"ה רום ונסיפה ביי להוציא לפועל את תוכניותיהם, אשר נשפטו נראתה בבעלות חטיבת לסתות החקלאי של אותו חבל, הרשותה המשלה למכללי הפשרה הראשונות — באופן מושך למסרה זה — להעביר לה"ה רום ונסיפה ביי את הזכויות אשר רכשו לפני הסכם גור אל-מודאווא רהן בתנאי:

א. שהשתח או. השטחים אשר יועברו לא יעלו על 6000 דונם;

ב. שכל השטחים של תשלום מחירות הפנייה חמינאים. למשלה מאה מכבלי הפשרה הראשונות יושלטו. תחילתה:

טפני מצופה כספית לא עליה עדין בידי ה"ה רום ונסיפה לרכוש את כל השטח של 6000 דונם. שד-חומי עברו. לרשומות. למעשה 3030 דונם, אולם *) הפטכת. על. חלותם קרעות בית שאן —

באהר הסעיפים הפטרים של חתופה באה

הכ"א ט. ממשלה א"י יכול את ביאור העניין. המטה שלטת קיימת, את חבאתהו. הרו"ח של ממשלה א"י לא כבר, מכיל חוספת לאתן. התוספת לאותה 1930, שנתטרס זה לא כבר, מכיל חוספת מיחד — מסטר 5 — המסדרת לעניין. התוספת משחרעת על פניו ארבעה עמודים של רפום ועיר ונטוף. הפקדים שניצטו לערוך את התשובה עשו כל מה שיש ביכולתם כדי להשאיר בלב הדרור את הדרושים — בלב הקורה אשר אמרו של צ. ו. אונגן לנדר עינוי — כי האשמות שהובאו במאמר מטריכות מעיקרן.

המחבר עוסק עתה בהכנות תשובה מפורטת על פרקע. כל החפרכות הראשונות. אולם בינו間に יש לעמוד על נסורת מפתיעת; אחת; שכבה מורה המשלה היהודית גמורה וגוליה — אם כי בלי שמן חריטה — על האשמה שהוטלה עליה.

כעת זה שבתופת רואוי לבוא כאן במלואו. סעיף 18. — הכותב נוגע בעניין הפנייה של 6000 דזנום אשר קנו — לדבריו, בתנאים נוחים פנים לשורת הדיון — שני אנשים פרטיהם, לשם ניזול טיטליסטי, מידיו מכבלי הפשרה הראשונות (באחדות הג'יטטליק).

ב-1921 הenthal משא ומתן בין מר נ. ג. רום, תושב בריטי, וסולימן ביי נסיפה, נתין א"י, ובין המשלה בדבר פבלת חכירה ל-6000 ארוך על פרשעות דזונט. בנטה, שם הנגראים גור אל פרעה, לשם הקשרה ופתחות.

אולם פרשעות אלו, נמצאו כלולים בשטח אדר-מת. הג'יטטליס אשר עליו חל הסכם גור אל מורי זוארה*) מ-1921.

לכון, כדי לאפשר לה"ה רום ונסיפה ביי להוציא לפועל את תוכניותיהם, אשר נשפטו נראתה בבעלות חטיבת לסתות החקלאי של אותו חבל, הרשותה המשלה למכללי הפשרה הראשונות — באופן מושך למסרה זה — להעביר לה"ה רום ונסיפה ביי את הזכויות אשר רכשו לפני הסכם גור אל-מודאווא רהן בתנאי:

א. שהשתח או. השטחים אשר יועברו לא יעלו על 6000 דונם;

ב. שכל השטחים של תשלום מחירות הפנייה חמינאים. למשלה מאה מכבלי הפשרה הראשונות יושלטו. תחילתה:

טפני מצופה כספית לא עליה עדין בידי ה"ה רום ונסיפה לרכוש את כל השטח של 6000 דונם. שד-חומי עברו. לרשומות. למעשה 3030 דונם, אולם *) הפטכת. על. חלותם קרעות בית שאן —

באהר הסעיפים הפטרים של חתופה באה

בועידה העולמית של פועלי ציון (צ. ס.)

מושב בעמל ו
טה ופשטה ו/
בצינותות חז
אדכו של הא
חותינו הוא
חשבתי על
דרך אחת לו

מוצאים את הברכה והחיווב אנו רואים גם את הלייקו. פועל-ציון לא ריכזו. סבירם את המוני ישראל במל-חמה על הפעלה הסוציאלית והחנוכית. ולא הוליכו אחראיהם את המוני הפעלים בדרך הפוציאלאום והמל-חמה המעדית.

ב- 1357 ש' הסכם לפיקוח החקינה, כבונן יוצאת משלוחת הנקיה, כפי הכספי הרו' ונסוף לקדון המשמש ביחסים הכספיים.

החותם מעתה משלוחת הנקיה, כפי הכספי הרו' ונסוף לקדון המשמש ביחסים הכספיים.

עאה מפתיע אשדר ממשלה גמה לעשנות. הכבוש תוב-רינה. תחילת אבחוקת. בית עצם בסעיף ח' צפופה של מדינה אשר אדרנה אשר לאורך שfat אומרים כי איזון בו מים. תושלים מדין עשר שנים. להם, כי לא פעם במד' ניבעה. ובירוי הניעו. זמנים געלם כל עזם, כי בעצם אדרמה משמה השם רודר —

לעומת זה הקרן הקימת לישראל לא היו לך זכויות באלו, ובכל זאת נהנו אתה לנפניהם משורת הדין בזו שלא דרש ממנה לטבעו את מחיר הקרקע שהיא פונה בנת אחת, אלא הגינו לה לשם בשש שנים".

ובכן אין לה לקרן הקימת לישראל זכויות אשר תשווינה ותרדנה לזכויותיהם של אויה מר' ג'. ג. רום ושל מנדחו-סולימן בי נסיפה. רק לנבי רידם נמצאה האפשרות לנוחן מנהן יוצא מן הכלל ולהשווות לה אלה שאין על זכורות ערעור, מתוך שאристותם בשטח הנ' מומנים סדומים".

היתרו שניתן לחם אינו נובע אפילו מכוחו של ממון. כי הלא באופן رسمي מעידה עליהם הממשל שהם נתונים ב"מצויה כספית" ושהוכר האמצעים הכריחם למכוור 1000 דונם מהארמה שהועברה לרשותם — לאוthon קרן הקימת לישראל. למה זה ועל

מה היה צורך לנגן את השטח בדרך עטלפון. בז' עד שהגע סוף סופ' לבעליהם הרואים לו מוסר' כליז'ות כזו איננו מוציא לממשלה. אדרבא, אין היא אומרת כלל להפריע לשני בעליך הון סכינים אלה להחיש גם לחייב לבטלה בקרע שבידיהם, גם לא למנוע בעדר מלכבל שטח נוסף לרשותם. האמנם יש

הדריסט רג' פורה שהוא ולמורים 6000 מ' מעינות ודר — לשני אורה הארץ. ציוו טוין כו. כי לוחזיא. יה' מיזח". את השימוש, של "סבלת קיימים. ספק

אזור לחולו. לממשלה חספונה על הנשمة המנדט בא", כי אם יש מօסן הליים אך ורק כדי לאפשר התישבות צפואה של חיווים על הקרקע — מפעלה שהממשלה מצואה ועומדת לסייע לו — חרי זו רקן הקיום לישראל; או האמנם יש צורך להסביר לנו, כי אם גם יגוא הפיתוח האנגטנסיבי בירוי שני בעלי היומה", חרי לא יבוא אלא כתוצרת לוי. אדרעת לדיפת הריוות והפרט, גם איזה דבר לא יהיה לו עם מטרת המנדט?

כיוון שהתשובה המוחכמת נכתבה בשנת 1930 — שנת הופיטומפסון והספר הלבן, עם כל מה שנא-מר בהם על חסר פרקע ועל נישול ועל זכויות הפל-חים — רומה שאין מה להזכיר ולהסביר.

לבסוף יש לספר רק זאת:

במושב האחרון של ועדת המנדטים חור וא-רין אל הענן. הוא. הודה. לב"כ הממשלה על הת-שובה המפורטת, אולם הביע את צערו על שהמא-מר של צ. ז. לא נכלל בתוספת מ. 5 של הדוח; המתבו-באותן כזה מוצא לפניו הקורא רק את ההבחות לציונו. רום בשולחן הדבירים עצם. ואשר להכחשות — מס' פ' לנו הפרטיכל הדשמי — "מר ואן רום העיר, בו התשובה מתעלמת מעירט טענתו של המאמו. בעל המאמר לא הביע התנגדות לעצם הסכם בית שאן משנת 1921, אלא לאופן הנשמהו. בסעיף 15 של התוספת מ. 5 נאמר בצד, כי מטרת ההסכם היה תחת לאריסטים העובדים עניין בפיהם, חלוציותם ולא להמציא להם קרקע לספסר בו, עירט טענתו, של המאמר הוא, כי בתוצאה מחלוקת הקרקע, באה הספ-סרות. טענה זו נתארה ע"י בעל סמלאות כסיר ג'ון החוף סימפסון, אשר דעתו המוסמכת נתקבלה ע"י הממשל הודי מלכוטו נביסים לטוליטיקה המנוסחת בספר הלבן". — כאן ציטט ואן רום את הבקורת של הופיטומפסון על חלוקת בית שאן זעל הספטרוזה הנעשה עבשו באדרה זו. הקטע בפרטיכל מסיים: "מר ואנ'רים הסתפס בהערה זו. הוא לא דרש ביאורים נוספים".

והגה בארץ שווים ביום מנהל הפיתוח וסגןנו. גורל עובודתם לוטה אמנים בערפל. אך אם יבצעו לפחות את החקירה ועריכת התכנית ואם ישרו נקיים נחפכים — אי אפשר להם להסתפס באותום הביאורים שנתנה ממשלה א"י בעניין זה של הפקרת נכסים כל יקי' ערך בידי שני בעליך. הנה הפטוראים מכל אחירות ציבורית. מ. ש.

בכמה זמי אפשר להבי מתקנת?

ニיסטר קיסטן, תושב אמריקאי פשוט מודינה נסילבניה אשר בארץ הברית של אמריקה, הפ-פה מכבים". ב-3 שעות ו-87 דקות, עפסו בהנשמה המטרה 94 פולימט-10 איש גזו את הצמר. 6 ניחזו

ממשלת א"י בריב עם צ. ו. על שהאשים אותה בהפליה בנגד הקרן הקימת לישראל. צ. ג. ציון, כי לא זו בלבד שהפח"ק לא סבלת שום מה-נתקרע משפט היג'טליק, אלא משהורשה לה סוף סופ' לקנות ארמה עורפת טידי מבלוי הקרקע הראשונים — בינוים ניתנה ע"י בר הוכחה רשות ניצחת שהקרקע מתחלט במנות מופרות — הוטל עלייה לשלם את המחיר המנייע עדרין לממד שלה במשך שש שנים, בעוד שמקבלו הקרקע היו רשאים לשלהו בחמש עשרה שנה. על זאת באה התשובה מעת הממשלה לאמר:

"סעיף 16. הכותב טוען, כי השינוי שהוכנס ע"י ההורעה המוחכמת משנת 1928(*) יש בה הפ'

ליה ניכרת בוגרן הקימת לישראל. התשובה על הטענה הזאת הנה, כי בעלי החזקה אין על זכותם ערעור, מתוך שאристותם בשטח הנ' מפתיע אין זמנים סדומים; לפיכך הי' רואים להתחשבות מיוחדת ביחס לאופן התשלומים ותקופת התשלומים.

לעומת זה הקרן הקימת לישראל לא היו לך זכויות באלו, ובכל זאת נהנו אתה לנפניהם משורת הדין בזו שלא דרש ממנה לטבעו את מחיר הקרקע שהיא פונה בנת אחת, אלא הגינו לה לשם בשש שנים".

ובכן אין לה לקרן הקימת לישראל זכויות אשר תשווינה ותרדנה לזכויותיהם של אויה מר' ג'. ג. רום ושל מנדחו-סולימן בי נסיפה. רק לנבי רידם נמצאה האפשרות לנוחן מנהן יוצא מן הכלל ולהשווות לה אלה שאין על זכורות ערעור, מתוך שאристותם בשטח הנ' מומנים סדומים".

היתרו שניתן לחם אינו נובע אפילו מכוחו של ממון. כי הלא באופן رسمي מעידה עליהם הממשל שהם נתונים ב"מצויה כספית" ושהוכר האמצעים הכריחם למכוור 1000 דונם מהארמה שהועברה לרשותם — לאוthon קרן הקימת לישראל. למה זה ועל

* הארצת התשלומים ל-15 שנה.